

صليب

تر ټولو مهم مطلب

د پيل ټکی

د ژوند په ټولو اړخونو کې، داسې شيان شتون لري چې مونږ له هغه څه چې مهم دي، له پامه غورځوي.

- ولي دومره په ساده کې سره زموږ حواس کېدو پيري؟ (په ځينې مثالونو لکه کورنۍ ژوند، کاري ژوند او روحاني ژوند فکر وکړئ.)
- کله چې مونږ په ډېرو مهمو شيانو تمرکز کوو، څه پېښيږي؟

هغه کسان چې په خپل مسلک کې پر مهمو مطالبو تمرکز کوي، هغوی د زيات پرمختګ شاهد دي. خو د هغو کسانو چې حواس يې گډوډ دی او مهمو مطالبو ته پام نه کوي، خپلو موخو ته نه رسېږي.

له همدې امله دی چې اکثراً وايي، "مهم ټکی دا دی، چې ټول پام مو پر اصلي موضوع راوړو او د هغه اهميت وساتو.

په کلام باندې تعمق او غور

د خدای سره زموږ په سفر کې، "تر ټولو مهم مطلب" څه شی دی؟

پولس رسول د اول قرننتيان په مقاله کې د کليسا ايماندارانو ته په خطاب کې وليکل، پوهېده چې د خدای برکت يې تجربه کړی ؤ، خو پولس په دې هم پوهېده چې د دې کليسا غړي د خدای سره د ژوند کولو په لاره کې د اصلي موخې نه انحراف کړی دی. له همدې امله هغه په ټينګار سره له دوی څخه وغوښتل چې له اصلي هدف څخه انحراف ونه کړي او خپل ځان په هغو شيانو چې حواس يې گډوډوي، بوخت نه کړي.

اول قرننتيان ۱۵: ۳-۸ په گډه ولولئ.

- په ۳-۴ ايتونو کې پولس څنگه تـ^{◆◆}ريخ کوي چې هغه د صليب او د مسيح د پاڅون په هکله څه وايي؟
- هغه حقيقتونه کوم دي چې پولس زموږ لپاره د لومړي اهميت په توګه روښانه کوي؟

اصلي مفکوره (لومړی برخه)

صليب او د عيسی پاڅون زموږ په سفر کې د مسيح سره تر ټولو مهم مطلب دی. گام په گام د صليب او پاڅون پړاونه، چې عيسی له هغه تېر شوی دی، زموږ د نن ورځې د ژوند دپاره او هغه سفر چې له خدای سره تېروو د لوړ اهميت نه برخمن دی. راځئ چې دا پړاونه په ترتيب سره وڅېړو:

مسيح زموږ د گناهونو په لاره کې مړ او ښخ شو (۳-۴ ايتونه)

که وغواړو چې صادق ووسوو، زموږ په منځ کې به داسې څوک نه وي چې ووايي ما هېڅکله گناه نه ده کړی. د روميانو په ليک کې ويل شوي دي: «ځکه چې ټولو گناه کړي ده او د خدای له جلاله بې برخې دي» او «د گناه پايله مرگ دی» (۶: ۲۳). زموږ گناه د دې لامل کيږي چې مونږ له خدایه جدا شو او مړه شو.

له هغه ځايه چې مسيح په واقعيت کې زموږ په خاطر مړ او ښخ شو، زموږ گناه او مرگ يې پخپله غاړه واخيست. په همدې دليل، خدای نور زموږ په وړاندې زموږ گناهونه نه حسابوي. کله چې مونږ په مسيح او هغه کارونه چې هغه زموږ دپاره وکړل، ايمان راوړو، د گناه له شرمه او ابدې مرگه ازاديږو، د خدای سره پخلا کيږو او نور به د هغه نه جدا نه يو.

خو ولي دا موضوع د ټولو نه مهم دی؟ د مرگ له وېرې څخه پرته ژوند څنگه نن ورځ زموږ په ژوندون اغېزه کولای شي؟

اصلي مفکوره (دوهمه برخه)

په دريمه ورځ د مرو څخه راپورته شو (۴ ايت)

د حيرانتيا ټکي دلته دا دی چې مرگ ونشو کولای عیسی د خپل ځان سره وساتي. خدای هغه له مرگ نه راژوندی کړ. د عیسی پاڅون یوازې سمبولیک یا تمثیلی نه دی، بلکې دا یو تاریخي حقیقت دی. هغه په مرگ باندې بريالی شو.

عیسی ژوندی دی. نن ورځ هغه مونږ گوري، زموږ خبرې اوري، مونږ ته قوت راکوي، مونږ ته ژوند راکوي (یوحنا ۱۰:۱۰).

نه یوازې دا، بلکې د تلپاتې ژوند څخه هم مونږ برخمن کوي، ترڅو تر پایه د هغه له حضور نه خوند واخلو.

ولې دا موضوع د ټولو نه مهم مطلب دی؟ په دې حقیقت پوهېدل چې عیسی ژوندی دی، څنگه تاسو ته د راتلونکي دپاره امید درکوي؟

اصلي مفکوره (دریمه برخه)

هغه خپلو شاگردانو او نورو ته ښکاره شو (۵-۸ ایتونه)

عیسی هماغه د پاڅون په ورځ، خپل ځان خپلو ځینو شاگردانو ته ښکاره کړ. په نوي عهد کې ډېر شواهد شته چې ښيي ژوندی عیسی خپل ځان خپلو پلویانو ته ښکاره کړ. هر ځل چې هغه خپل ځان ښکاره کاوه، د خپلو پلویانو نه یې غوښتل چې د ده د ژوندې کېدو خبر نورو ته ورسوي او خلکو ته تعلیم ورکړي، تر څو هغوی هم د عیسی پیروان شي.

په دې ترتیب هغوی د دې مهمې تاریخي پېښې شاهدان شول او دهغوی له لارې، زیات کسان د عیسی پیروان شول. دا داستان دوام لري او مونږ هم د هغه یوه برخه یو او کولای شو نورو ته د عیسی شاهد ووسو.

ولې دا موضوع د ټولو نه مهم مطلب دی؟ کومو شیانو شاگردان وهڅول چې د عیسی مسیح د پاڅون د پېښې شاهدان واوسي؟ تاسو هم څنگه د دې داستان یوه برخه وبلل شوی؟

اصلي مفکوره (څلورمه برخه)

د سپېڅلي کتاب سره سم

د سپېڅلي کتاب په یوه برخه کې مو ولوستل، پولس دوه ځلي وايي "د سپېڅلي کتاب سره سم" (په ۳ او ۴ ایتونو کې)

دا یو مهم تفصیل دی. دا مونږ ته ښيي چې د سپېڅلي کتاب ټول داستان د صلیب او د عیسی مسیح د پاڅون داستان ته اشاره کوي. خدای دا د ژغورني نقشه په ټول زاړه عهد کې ښکاره کړه یعنې د اسراییلو د قوم د داستان او د انبیانو د نبوت له لارې، چې هغوی ټول د ژغورونکي ظهور ته اشاره کوي چې هغه به د خدای پاچاهي ټینګه کړي.

همدا اوس په ګډه تمرین وکړئ.

د صلیب او د مسیح د پاڅون په خاطر چې زموږ دپاره معنی لري، د خدای شکر کوم.

کولی شئ په دې توګه له هغه نه شکرګزاري وکړئ:

- څښتنه، شکر کوم له تا نه چې بڅښل شوی يم، ځکه ته زموږ د ګناهونو په خاطر په صلیب باندې مړ شوي.
- څښتنه، شکر کوم له تا نه چې زما په ځای دې زما د ګناه قیمت ادا کړ او زه دې د ګناه له دین نه ازاد کړم.
- څښتنه، شکر کوم له تا نه چې د مرو نه په خپل پاڅون سره، په مرگ باندې بريالی شوي او زه اوس کولای شم چې د تلپاتې ژوند نه برخمن شم.
- څښتنه، شکر کوم له تا نه چې ته نن ژوندی یې، زه کولای شم ستا د پاڅون په حقیقت باندې شاهدي ورکړم.

صلیب او د عیسی پاڅون، له مرګه ژوند ته لیرد ښيي، هغه وخت چې د خدای له ژمنې سره سم ناامیدي په امید بدلېږي. اوس مهال هر یو له تاسو د ژوند په کومه برخه کې ناامېدي تجربه کوي؟ کورنی ژوند، خپل کار او روحانیت ته پام وکړئ. په کومه برخه کې ستاسو ژوند پاڅون ته اړتیا لري؟ دعا وکړئ چې د عیسی د پاڅون ځواک ستاسو ژوند ته داخل شي.

هره ورخ خپل تمرين تکرار کړئ.

- هره ورخ د خدای نه د ټولو نه د مهم شي په شکرگزارۍ پیل کړئ:
 - د هغو دعاگانو په مرسته چې په دې گام کې ؤ، دعا وکړئ.
 - د څښتن دپاره د عبادت یوه سندره ووايئ.
 - فکر وکړئ چې په کومه خلاقه طریقه تاسو کولای شئ له خدایه مننه څرگنده کړئ.
- د شرم له احساس نه ازاد ژوند وکړئ. که په ژوند کې مو کومه گناه وي چې په دوامداره توگه تاسو ځوروي، په هغه د عیسی حضور ته اقرار وکړئ، د هغې بڅښنه لاس ته راوړئ، او له هغه نه شکرگزارې وکړئ چې په خپل مرگ یې، ستاسو د شرم د احساس په خاطر هغه گناه له منځه یوړه.
 - (روميان ۵:۸) دا ایت په لور اواز ووايئ: خو خدای خپله مینه مونږ ته داسې وښودله، هغه وخت چې مونږ لا گناهگاران وو او مسیح زمونږ دپاره مړ شو.
- د خپل ژوند په هره برخه کې چې ناامیده یئ، دعا وکړئ چې خدای دې هغه په خپل ژوند سره بدل کړي.
 - یوحنا ۳: ۱۶ یو ځل بیا ولولئ.